

KISDEDNEVELÉS

SZÜLŐK, KISDEDNEVELŐK ÉS A NEVELÉSÜGY BARÁTAI SZÁMÁRA

LŐRINCZY GYÖRGY

felelős szerkesztő.

STELLY GIZELLA

társzerkesztő.

KIADJA A KISDEDNEVELŐK ORSZÁGOS EGYESÜLETE

Előfizetési ár egész évre 8 korona
 > > félévre 4 >
 > > negyedévre 2 >

MEGJELENIK MINDEN HÓNAP 1-ÉN ÉS 15-ÉN.

• Egyesületi tagok a lapot évi 6 korona tagsági díjért kapják. — Újjonnan belépő tagok a 6 koronán kívül a segélyalapra 2 koronát fizetnek egyszer és mindenkorra.

Óvónőképző-intézeti növendékek a lapot egész évre 4, félévre 2 koronáért rendelhetik meg. Kéziratok a szerkesztőséghez (Budapest, VIII., Mária Terézia tér 9.), előfizetési pénzek, tagdíjak és reklamációk Végh József pénztárhoz (Bpest, VII., Péterffy Sándor u. 4.) küldendők. Titkár címe: Verbőczy Jánosné VIII., Szigony-u. 18. Pályázatokat ingyen, hirdetésekkel jutányos áron közlünk.

Virágok egy sírra.

Pósa Lajos emlékezetére.

I.

Kerepesi temetőbe
 Virágos sír domborúl,
 Ha oda száll a kis madár,
 Dalos kedve elborúl.
 Tudjátok-e, fiúk, lányok,
 A madár mit csicsereg?
 A virágos sírdomb alatt
 Pósa bácsi szendereg!

Kerepesi temetőbe,
 Ha arra visz útatok:
 Pósa bácsi sírja mellett,
 Ti is meg-megálljatok!
 Könnyes szemmel ha ránéztek,
 Dobbanjon meg szívetek —
 Még a zúgó szellőben is
 Nektek dúdol éneket!

II.

Ha gügyög a magyar gyerek
 Zengő szóval, bátran;
 Tudjátok-e, ki beszélget,
 Abban a nótában?

Pósa bácsi szíve dobban,
 Lelke muzsikálgat —
 Ő dalolta minden szavát,
 Annak a nótának!

III.

Te kellenél ide mostan,
 Pósa bácsi lelke!
 Zengő dalod a sok sírra
 Virágot nevetne!

Elbolyongnál szerte-széjjel,
 Messze harcterekre:
 Vigyáznál a hadakozó
 Magyar vitézekre.

Özvegy, árva, szülő könnye,
Nem peregne többé;
Ha hullna is, átváltozna
Nálad igaz gyönggyé.

Szakra volnál kardunk hegyén,
Tűz a hős szemébe —
Ragyogóbban érne minket
Nevünk dicsősége!

Aranyhúrján a te szíved
Szépen kipengetné —
Száz ellenség, aki ránk tört,
Az is emlegetné!

IV.

Ezt a csengő-bongó verset
Ki csinálta, apukám?
Igy még soha nem dobbant meg
A szívem egy vers után!
De most úgy ver, úgy megdobog,
Boldogan repesve,
Mint ha benne egy kis madár
Vígán csicseregne!

Hogyha él még, aki írta,
Kézét százszor csókolom;
Derűs legyen szíve-lelke,
Soha el ne borongjon.
De ha nyugszik már a csöndes
Síri nyoszolyába:
Áldja meg őt a jó Isten
A haló porába!

V.

Ha te jössz meg, kikelet,
Szunnyadó föld álma:
A sok nyíló virágot,
Szórjad a sírjára!

Ha ébred az erdő,
Hagyja el lakója;
Ne szóljon már sehol se,
Csak sírján a nőta.

Dalos madár, csicsergő,
Őtet ringatgassa;
Kósza szellő, fecsegő,
Őtet altatgassa.

Zengő dala kacagjon,
Sírjon minden szájon;
Nem tud annál különbet
Senki a világon!

Ha próbál is valaki
Más hangú gitáron,
Annál szebben egy se szól
Piros gyerekszájon!

Gracza János.